

РЕШЕНИЕ

№ 3897

гр. София, 11.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **13981** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл.98, ал.2, предл. 2^{po} АПК .
Образувано е по жалба на В. Х. М. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД № РД-05-9/29.09.2012г. на кмета на Столична община (СО).

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт без да излага конкретни доводи за наличие на някое от основанията за неговата отмяна, установени в чл.146 АПК.

Ответникът – кмет на Столична община, ОСПОРВА жалбата. В писмено становище от 15.01.2013г. излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноси.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Настоящият състав приема, че процесната Заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, тъй като с нея непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподателя, и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария.

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице – адресат на акта, в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.3, предл. 1^{bo} във вр. с ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Производството е започнало по Заявление вх. №СД-94-03-256/03.09.2012г. с което жалбоподателят М. е сезирал кмета на СО с искане да му бъде предоставено право на безплатно и денонощно паркиране на пътно превозно средство (ППС) до сградата по настоящият му адрес на [улица]. Към заявлението жалбоподателят е приложил копия от писмени документи, изчерпателно посочени в т.1 – т.10, за удостоверяване на съответствието му с изискванията за предоставяне на безплатно и денонощно паркиране по настоящ адрес, установени в Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО).

От приетото и неоспорено по делото Експертно решение (ЕР) №1749 от заседание №087/10.05.2004г. на Териториалната експертна лекарска комисия (ТЕЛК) за общи заболявания към Специализираната болница за активно лечение на сърдечносъдови заболявания (СБАЛССЗ) се установява, че В. М. е лице с 92% трайно намалена работоспособност (ТНР) спрямо здравия човек, без чужда помощ. Съгласно цитираното ЕР на ТЕЛК жалбоподателят страда от Хронична исхемична болест на сърцето; Стенокардия II ФК; Артериална хипертония III ст. – умерена; Перманентно предсърдно мъждене; СН II ФК; Хронична обструктивна белодробна болест (ХОББ), бронхитна форма, пневмосклероза; ДНО; Захарен диабет II тип; Диабетна полиневропатия; Язва на дванадесетопръстника – ремисия; Каскаден стомах; Лумбална остеохондроза; Десностранна радикулопатия; Лумбалгичен с-м; Увреда на ляв улнарен нерв; Бъбречна калкулоза; Двустранна гонартроза и Варици на долните крайници. Съгласно приложимата норма на §2 от преходните и заключителни разпоредби на Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността (НМЕР, обн. ДВ, бр.47/2005г., отм. ДВ, бр.36/2010г.) във вр. с чл.64, ал.7 НМЕР, определената на В. М. с ЕР на ТЕЛК №1749/10.05.2004г. инвалидност е безсрочна.

Заявлението на жалбоподателя е било разгледано на 05.09.2012г. от комисия, назначена със Заповед № РД-09-01-267/27.07.2012г. на кмета на СО. След преценка на представените писмени документи комисията е обосновала извод, че жалбоподателят не отговаря на изискванията, установени в т.1 от Приложение №10А към чл.51, ал.5 от НОДТСО, поради което следва да му бъде отказано право на безплатно и денонощно паркиране по настоящият му адрес. Становището на комисията е обективизирано в т.7 по Протокол №1/05.09.2012г.

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед № РД-05-9, с която на основание чл.44, ал.1, т.1, т.7 и ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и чл.51, ал.5 във вр. с Приложение №10А от НОДТСО, кметът на СО отказва предоставяне на безплатно и денонощно паркиране на ППС до сградата по настоящия адрес на В. Х. М..

Този акт е бил оспорен от жалбоподателя пред областния управител на област С., който е отхвърлил жалбата с Писмо рег. №към 07/19.11.2012г.

При така установените факти съдът приема, че ЗАПОВЕД № РД-05-9/ 29.09.2012г. е постановена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.44, ал.1 и ал.2 ЗМСМА във вр. с чл.51, ал.7 НОДТСО.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на

административно-производствените правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Заповед №РД-05-9/ 29.09.2012г. е съответна на материалноправните норми.

Правилата, ограниченията и забраните, свързани с организацията на движението на ППС на територията на Столична община са уредени с нарочна Наредба, приета с Решение на Столичния общински съвет (СОС) №332/19.05.2005г. Режимът на преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, е установен в чл.51 НОДТСО (приложимата редакция, приета с Решение на СОС №148 по Протокол №12/22.03.2012г.). Съгласно ал.5 на цитираната норма критериите и условията за определяне на правоимащи лица с увреждания за безплатно и денонощно паркиране на превозващо ги ППС върху специално определено и сигнализирано за тази цел място до сградата по настоящ адрес на правоимащите са указани в Приложение № 10А - неразделна част от настоящата наредба. В т.І на Приложение №10А изчерпателно са посочени условията на които следва едновременно да отговаря лицето с увреждания: 1) да притежава карта за паркиране по чл.99а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и 2) да не може да се придвижва без използване на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези и да не е в състояние да заема изправено положение на тялото без използване на посочените медицински изделия, както и да има трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването или издръжливостта.

В процесния случай е безспорно между страните, че жалбоподателят има издадена карта за паркиране по чл.99а ЗДвП. Това обстоятелство се установява и с приетото и неоспорено копие от Карта №023450 със срок на валидност от 05.09.2012г. до 05.09.2015г.

Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства, че жалбоподателят не може да се придвижва самостоятелно без използване на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези и не е в състояние да заема изправено положение на тялото без използване на посочените медицински изделия. Тези факти могат да бъдат удостоверени единствено с актове, издадени от компетентните органи на медицинската експертиза (Лекарска консултативна комисия (ЛКК), ТЕЛК и Национална експертна лекарска комисия (НЕЛК), както и чрез акт за назначаване и отпускане на помощни средства за медицинска и социална рехабилитация при условията на чл.15, ал.1 от Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ) във вр. с Приложение №7 към чл.40, ал.1 от Правилника за прилагане на ЗИХУ.

От изложеното следва, че към датата на постановяване на оспорваната Заповед жалбоподателят не е отговарял на изискванията, установени в НОДТСО за предоставяне на право на безплатно и денонощно паркиране на ППС до сградата по настоящият му адрес. Наредбата е нормативен административен акт по смисъла на чл.75, ал.1 АПК и следователно нейните норми са задължителни за всички до тяхната отмяна.

В процесния случай за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорване именно на разпоредбите, уреждащи редът, условията и критериите за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания. До отмяната на тези норми обаче, те са задължителни за прилагане както от административния орган – кмета на СО, така и от съда.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че ЗАПОВЕД № РД-05-9/ 29.09.2012г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Х. М. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД № РД-05-9/ 29.09.2012г. на кмета на Столична община.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова